

Sedemstota jama

Borivoj Ladišič

Decembra 2015 sem v Kataster jam vpisal svojo šeststoto jama. Sledilo je leto intenzivnega raziskovanja. V tem času sem raziskal dodatnih 100 novih jam, tako da sem novembra 2016 v Kataster jam Jamarske zveze Slovenije vpisal svojo sedemstoto jama, poimenoval sem jo prav tako – Sedemstota jama. Leži v Kočevskem rogu v vznožju Somove gore, najbližje naselje pa je Onek.

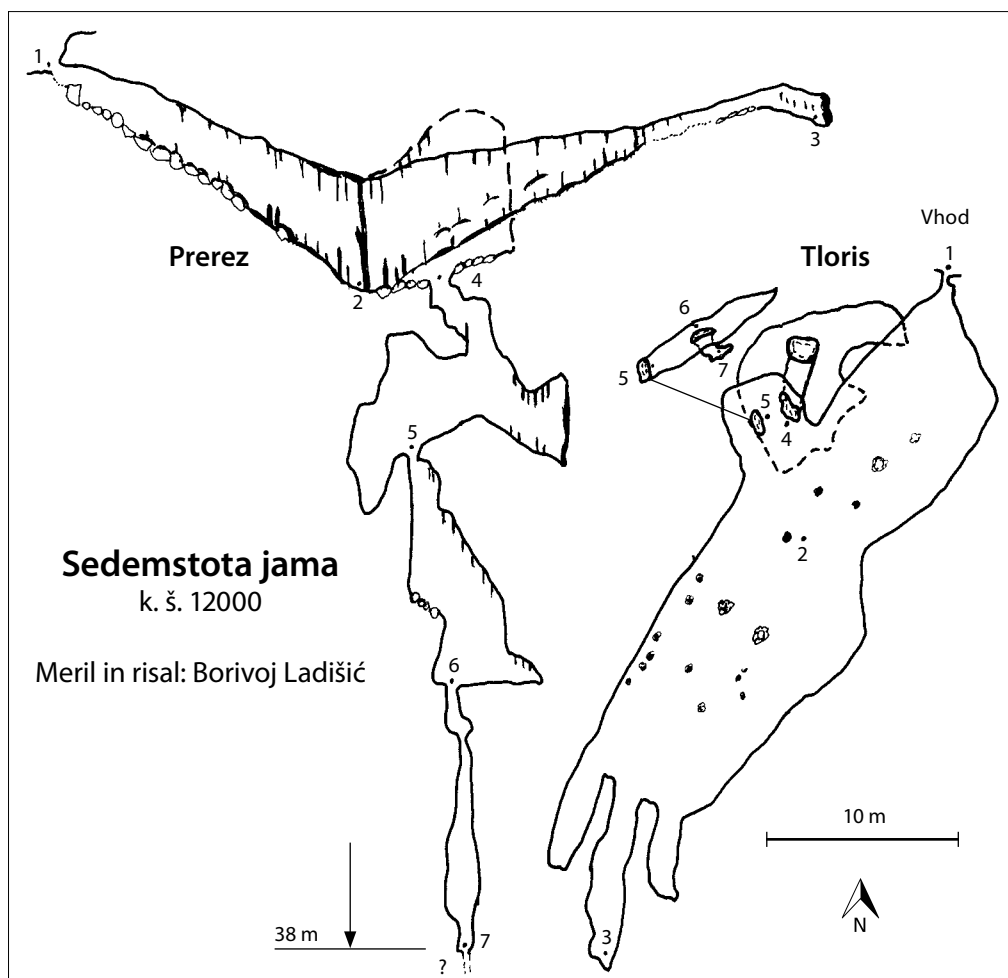
Vhod v jama je bil prvotno ozka luknjica, ki se je odpirala pod robom plitve depresije. Vhod smo razširili le toliko, da smo lahko zlezli noter. Za vodom se odpira strmo padajoča dvorana, široka 7 metrov. Na tleh je podorno skalovje, ki je povečini zasigano s kapniki in sigovimi kopami. Tla se spuščajo 14 metrov do dna dvorane, visoke do 4,6 metra. Prav pod najvišjim delom stoji vitek in prav toliko visok kapniški steber, povsod okrog pa rastejo številni kapniki. Dvorana se od dna nadaljuje navzgor še 13 metrov v enaki širini. Tudi tu je podorno skalovje v celoti prekrito s sigo, sigovimi kopami in kapniki. Bočne stene dvorane so bogato zasigane, prav tako tudi strop, s katerega visijo številni kapniki. Na vrhu dvorane se odpirajo tri kratka nadaljevanja, dolga od 4 do 8 metrov.

Pred vodom v jama. FOTO BORIVOJ LADIŠIČ

Od najnižjega dela dvorane, kjer stoji vitek kapnik, se dvorana razširi proti severozahodu na 7 metrov. Na njenem dnu se odpira prosto preplezljiva stopnja, za krajši previsni del pa potrebujemo vrvi. Tako se spustimo na dno 10 metrov dolgega in bogato zasiganega prostora. Ob zahodni steni se je odpirala ozka odprtina. Po razširitvi smo se spustili 6 metrov na nekoliko blaten podor ter še 4 metre globlje na dno manjšega prostora. Strop je tu lepo zasigan, vendar se po stenah in tleh pojavlja blatna ilovica, ki je v zgornjih prostorih ni. Sledi še ozko brezno v dveh stopnjah, v katerem smo se po dveh širjenjih ožin spustili 11 metrov globoko do neprehodne in blatne ožine. Tu je na globini 38 metrov tudi najnižja točka jame, dolžina pa znaša 91 metrov.

Jama je bogato zasigana, predvsem v zgornjem delu, kjer izstopa kapniški steber, kakršnega v dolenjskih jamah še nismo zasledili. Za raziskavo jame so bile potrebne tri akcije. Ovirale so nas predvsem ožine, ki smo jih morali širiti. Po končani raziskavi smo vhod prekrili. S tem smo želeli obdržati prvotno klimo v jami ter tudi preprečiti, da zaradi lahkega dostopa ne bi prišlo do uničenja izjemnega kapniškega okrasja. Raziskovali smo Srečko Vidic, Sandi Vidrih ter avtor prispevka.